

De la amvon, la sala de curs și tribunal: De vorba cu Darius-Alexandru Ghița, tânărul avocat care a citit Dostoievski înainte de Boroi și a ținut predici înainte de a pleda în instanța, a descifrat întâi dogmatica, iar mai apoi procedura civilă și a învățat greaca veche, după care a deprins și „legaleza” | O poveste ce arată cum rânduiala umanista, lectura atentă, rigoarea și disciplina se convertesc în performanța juridică, cu rezultate concrete și o direcție profesională consistentă

Într-o lume în care traseele profesionale se uniformizează ușor, povestea lui Darius-Alexandru Ghița conturează un drum construit cu răbdare, disciplina și curiozitate intelectuală autentică. Absolvent al Facultății de Drept din Sibiu și, în prezent, masterand la specializarea Instituției de Drept Privat Român și avocat stagiar, Darius vorbește despre școala care te formează înainte să te definească titlurile, despre trecerea organică de la un liceu vocational teologic spre drept, despre olimpiade, lecturi clasice, cercetare, concursuri, publicații academice și, nu în ultimul rând, despre examenul de admitere în profesie — privit ca o confruntare lucidă cu propriile limite. **Interviul acordat ^{Biz}Lawyer dezvăluie un tânăr profesionist pasionat, care își ține ritmul cu bun-simț, ambiție și un simț al proporției rar întâlnit.**

„Sunt coautor al mai multor antologii literare și autor al unor articole cu conținut juridic, publicate atât pe site-uri de specialitate, cât și în Analele Științifice, unele fiind regasite în reviste internaționale. Totodată, sunt laureat al unor serii de concursuri literare, teologice și juridice”, s-a prezentat **Darius-Alexandru Ghița** în interviul acordat publicației noastre.

El vorbește despre formarea sa ca despre o construcție unitară, ghidată de consistența interioară. „Parcursul meu educațional cunoaște o succesiune de etape care, privite singular, pot părea izolate, lipsite de coerență, însă, alăturate, redau imaginea unei culturi solide. Deși sunt absolvent al Liceului Teologic „Sf. Simion Ștefan” din Alba Iulia, filiera vocatională, iar actualmente avocat stagiar, consider că seminarul nu m-a departat de ideal, ci mi-a oferit cunoștințele necesare pentru a-mi fixa bazele — nu doar pentru o viață de student liniștită sau pentru o carieră de succes, ci, mai cu seamă, mi-a indicat ingredientele de care cu toții avem nevoie pentru a fi în armonie cu noi înșine și cu ceilalți, cu tot ceea ce corola de minuni a lumii ne dezvăluie.”

Premiu la Olimpiada Națională de Vechiul Testament

Din acest punct de plecare, Darius își definește anii de liceu ca pe o școală a rânduiei și a efortului constant. În acea perioadă, el a participat la olimpiadele de limbă și literatură română, cu calificări la etapele județene, fiind totodată angrenat în concursurile de profil. „Am fost laureat în cadrul *Olimpiadei Naționale de Vechiul Testament*, unde am obținut premiul al II-lea, și la cea de *Noul Testament*, faza națională, unde m-am clasat pe locul al X-lea. De altfel, am fost calificat la etapa națională a *Olimpiadei de Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, care, din cauza situației medicale instabile din perioada pandemiei, s-a amânat”, a povestit **Darius-Alexandru Ghița**.

Legătura cu dreptul s-a construit pe un liant de discipline umaniste și rigoare. În anii de liceu a (re)descoperit

pasiunea pentru limbile clasice, latina și greaca veche, precum și pentru istorie, psihologie și filosofie. ”Toate au fost liantul care, asemenea unei frânghii invizibile, m-au apropiat de domeniul juridic. Complexitatea și volumul informațiilor sunt o alta fațeta a unui liceu vocațional, care te pregătește pentru o facultate grea, cum este cea de drept. Rigoarea, disciplina și concentrarea sunt atuurile esențiale pentru un student la drept, iar un liceu vocațional le ofera din plin”, nuanțează interlocutorul ^{Biz}**Lawyer**.

„Mereu mi-am dorit să depășesc frontierele cunoașterii, iar profesorii mi-au fost sprijin în descoperirea informațiilor care să mă ajute să mă dezvolt personal”, explică avocatul.

Trecerea la drept pare o alegere, dar este, în relatarea sa, mai curând o confirmare. „Transferul de la domeniul teologic la un alt domeniu vocațional, cel juridic de aceasta dată, s-a realizat organic, iar eu cred cu tărie că profesia m-a ales pe mine, nu eu pe ea. Știu presiunea alegerii facultății la finele clasei a XII-a, la fel cum știu și gândurile care apăsă elevul aflat în acest prag. Este o alegere importantă, dar nu decisivă și, nicidecum, vitală pentru parcursul profesional. Desigur, este esențial să te identifice cu pasiunile pe care le ai, iar atunci când pasiunea îți devine profesie, cu atât mai bine. Totuși, într-un domeniu precum dreptul, poți descoperi că nu ești compatibil, și nu e nimic greșit în asta. În cazul meu, pasiunea pentru drept a existat dintotdeauna”, marturisește **Darius-Alexandru Ghița**.

Alegerea centrului universitar a fost decisivă pentru ritmul ulterior. „În privința centrului universitar, am ales Facultatea de Drept din Sibiu, unde am fost admis pe locul destinat olimpicilor naționali. Recunosc, nu a fost opțiunea primară: am participat și la admiterea organizată de Facultatea de Drept din Cluj-Napoca, unde am fost admis, însă alegerea finală a fost Facultatea de Drept din Sibiu. În prezent, Sibiuul mi-a devenit casa, iar alegerea s-a dovedit inspirată”, afirmă el.

Centrul universitar ales i-a oferit posibilitatea de a se dezvolta pe aria de profil, fapt reflectat în câteva realizări academice: redactarea de articole științifice publicate pe site-uri de specialitate și alte apariții editoriale, printre care cea din *Analele Științifice ale Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași*, Tom LXXI, 1, Științe Juridice, 2025, cu titlul *”Migrația ilegală în spațiul Schengen”*, precum și în volumul *”Studii și cercetări în științe administrative”*, Vol. IV, cu tema *”Turcia, între idealul european și tradiționalismul otoman. Spirala încercărilor eșuate ale Turciei în procesul de integrare europeană”*.

În momentul de față este masterand la specializarea Instituției de Drept Privat Român, din cadrul aceleiași facultăți.

Alte premii și un articol publicat în Sorbonne Doctoral Law Review

Interesul pentru tehnologie și drept s-a materializat în texte și premii. „M-au interesat implicațiile inteligenței artificiale în sectorul juridic și impactul acesteia asupra profesiilor juridice, interes care m-a determinat să redactez o serie de articole pe această temă: *Doamna și vagabondul - reinterpretare în lumina dispozițiilor Regulamentului privind IA*, respectiv *Radiografie digitală a unei societăți automatizate – Dreptul noilor tehnologii & inteligența artificială*, disponibile online. Acestea mi-au adus premiul I la secțiunea Dreptul Noilor Tehnologii, în cadrul concursului organizat de Federația Studenților în Drept”, spune **Darius-Alexandru Ghița**.

Iar cercetarea s-a legat firesc de dreptul internațional public, umanitar și al refugiaților. „Unul dintre cele mai valoroase articole care îmi poartă semnătura a fost publicat recent de Université Paris-I Panthéon-Sorbonne, în *Sorbonne Doctoral Law Review*, având ca subiect inteligența artificială în domeniul umanitar și dreptul refugiaților”, adaugă el.

Competițiile academice i-au completat parcursul. O altă experiență memorabilă din timpul facultății a fost participarea la Concursul de Drept Umanitar și Dreptul Refugiaților, desfășurat la București, în cadrul căruia a fost

distins cu premiul „*Vespasian Pella*” pentru cel mai bun eseu.

Metoda de învățare, spune **Darius-Alexandru Ghița**, s-a construit pe consecvența și înțelegere. „Pe parcursul anilor de studenție, m-am străduit să nu rămân în urmă cu materia, iar unul dintre sfaturile pe care le pot oferi studenților la drept, care se pregătesc pentru o carieră în domeniu, este tocmai acesta: să încerce, pe cât posibil, să nu neglijeze lecțiile predate. Este important să asimilezi informația din timp. Pregătirea făcută doar în pragul sesiunii nu este suficientă, din punctul meu de vedere, pentru că informațiile stocate astfel se rețin pe termen scurt. Esențial este să înțelegi fiecare instituție de drept; transpunerea informațiilor în viața cotidiană, prin exemple concrete, facilitează procesul de învățare rapidă.”

Cu aceeași onestitate, convertește pauzele într-o rutină de igienă mentală și parte dintr-un regim de lucru sustenabil, în care performanța nu se masoară doar în ore de studiu, ci în alternanța lucida dintre momentele de concentrare și cele de decuplare. „La fel de importante sunt pauzele, aspect pe care l-am înțeles mai târziu - ele diferă în funcție de gradul de duranță al fiecăruia. Acestea nu trebuie neglijate, pentru că riști să ajungi la burnout, iar procesul de refacere devine anevoios. Este important echilibrul, însă, pentru un student la drept, a fi în armonie înseamnă, adesea, a ști cum să jonglezi cu prioritățile. A fi în balans controlat nu presupune un echilibru perfect, ci păstrarea elanului și a tonusului interior. Referirea nu trebuie corelată cu statistica, ci cu stabilitatea sufletească. Dreptul presupune și un psihic puternic, așa că ingredientele pentru o rețetă de succes sunt asezonate după preferințele fiecăruia, adaptate profilului personal”, spune Darius. Ideea-cheie rămâne măsura: nu există o rețetă universală, există doar un balans construit treptat, în care fiecare își descoperă propriul tempo pentru a rămâne atât eficient, cât și întreg.

În aceeași logică a unui efort ordonat, el subliniază că disciplina este foarte importantă. ”A fi student la drept implică un program. Nu sunt adeptul unui orar minuțios, dar consider esențial să ai trasată, macar mental, o hartă cu activitățile și lecțiile pe care dorești să le parcurgi într-o săptămână.”

O munca în stilul și ritmul sau, ”cu vise brodate-n noapte și țesute până la rasarit”

Urmează un autoportret în care se recunoaște reziliența și se conturează o disciplină formată din lecturi grele, exercițiu oratoric și antrenament intelectual susținut. Miza nu este doar performanța de moment, ci construirea unei duranțe care să reziste presiunii academice și a examenelor decisive, într-o profesie în care ritmul, claritatea și stăpânirea detaliului fac diferența. „Personal, nu sunt strain de informații multe în timp scurt, de efort, nopți lungi de studiu și de rânduială. Am citit Dostoievski înainte de Boroș și am ținut predici pe amvon înainte de a pleda în instanță. Am descifrat dogmatica, iar mai apoi procedura civilă. După cum am învățat greaca veche, ulterior, am deprins și „legaleza”. Am participat la olimpiade naționale pentru care am urmat sesiuni intense de pregătire, am absolvit un liceu vocațional care m-a disciplinat și m-a obișnuit cu informațiile complexe. Totuși, examenul de barou se distinge de orice altă provocare”, afirmă tânărul. Din această mixtură de lecturi și preocupări umaniste se naște un tip de profesionalism care nu se limitează la corectitudinea juridică, ci caută sens, proporție și claritate în fiecare argument.

Pentru că a trecut prin mai multe discipline a devenit flexibil în gândire: leagă ușor noțiunile grele de exemple din viața reală, traduce jargonul juridic pe înțelesul tuturor și își dozează empatia în raport cu oamenii și faptele lor. „Am fost crescut cu setea de cunoaștere și iubirea de adevăr. De aceea, nu mă rezum doar la tratate și coduri, la norme juridice: sunt literatură, teologie, filosofie, psihologie și artă — toate, la un loc, ticsite într-un manunchi de identitate. Am învățat în stilul și ritmul meu, cu vise brodate-n noapte și țesute până la rasarit”, spune el, oferind cheia unei culturi generale care susține tehnica juridică.

Comparând începutul și finalul studiilor, **Darius-Alexandru Ghița** conturează două perioade cu un efort intens și momente mai dificile: „Retrospectiv, anul al IV-lea de facultate a fost și cel mai intens, dar și cel mai frumos,

Întrucât, în paralel cu pregătirea examenului de licență, am început și pregătirea pentru examenul de admitere în profesia de avocat. Am avut parte de un an dificil, în care programul meu a devenit foarte strict. Privind spre cei doi poli, anul I și anul al IV-lea sunt cei mai dificili, însă dificultatea nu se clasează la aceeași scară. Primul an de facultate este greu din perspectiva noutății, ești un novice în tot ce presupune dreptul. Este important să ai constant dorința de cunoaștere și să citești cât mai multe cărți și articole de specialitate. Cu siguranța nu vei înțelege limbajul, dar îl vei asimila organic, în mod inconștient. De altfel, instituțiile tratate la civil partea generală le vei înțelege complet la disciplinele din anii următori, care le vor relua în amanunt. De punctat, capacitatea de înțelegere este redusă în anul I, dar acest aspect nu reprezintă un motiv de descurajare. O instituție înțeleasă sau, cel puțin, tratată chiar minimal, timpuriu poate fi un bonus mai târziu. În cazul meu, aprofundarea instituțiilor de drept civil încă din anul I, mi-au adus un avantaj considerabil în anii următori. Chiar dacă nu am perceput corect unele informații, ele s-au cristalizat cu timpul. Am învățat constant și am sacrificat mult din timpul personal pentru studiu. Pasiunea îți oferă combustibil suficient. Nu mi-au plăcut grilele niciodată, pentru că reduc studentul la o situație premisa care, de multe ori, poate să fie confuză. Cu toate acestea, le-am înțeles utilitatea într-un domeniu unde informația este vastă. Am avut rezultate frumoase care mi-au adus satisfacție în perioada anilor de studiu și mereu m-am luptat pentru locurile fruntașe, dar nu le-am râvnit. În fond, adevăratul câștig e când informația nu te înalță, ci te smerește”, nuanțează **Darius-Alexandru Ghița**.

La polul opus, anul al IV-lea presupune o adaptare constantă, un psihic puternic, un dozaj adecvat de forță și concentrare. ”Important este să te cunoști pentru a ști ce ți se potrivește, cât timp ești dispus să aloți pentru studiu, nivelul de duranță”, subliniază interlocutorul **BizLawyer**.

Citește și

→ [Drumul spre performanță: experiențe și lecții din anii de Drept | O discuție cu Stelian Vârvea, student care trece în al doilea an la Facultatea de Drept din Iași, despre provocările primului an de studiu și învățămintele ce pot fi transmise viitorilor ”boboci”: ”Dacă ești curios, motivat și vrei să înțelegi cum funcționează lumea, e un drum care te provoacă constant”](#)

→ [Drumul spre performanță: experiențe și lecții din anii de Drept | De la emoțiile admiterii, la medii de 10 și trofee în competiții juridice: povestea lui Cristian-Mircea Radulescu, studentul care a înțeles că disciplina, perseverența și logica sunt ingredientele esențiale pentru succes într-o facultate unde competiția este intensă: „Dreptul nu îți oferă doar cunoștințe, ci te modelează ca om”](#)

Dreptul te disciplinează, dar, mai presus de toate, te educa

Capitolul examenului de admitere în Barou este relatat la intensitatea trăirilor. La examenul de admitere în profesie, rigoarea este cu atât mai importantă, căci presupune un efort considerabil. În cazul său, la sfârșit de iulie, ulterior licenței, cu o desaga de emoții adunate după un an încărcat, a pariat totul. ”Curaj, perseverența, dorința, vis, frica, stres, un carusel care m-a rotit zilnic prin stări și afecte. O horă a vieții rotită ca o cheie-n broască. Înscrierea la examenul de admitere în profesie, imediat după susținerea licenței, este un act de curaj. Informațiile, cel mai probabil, în mare parte, le ai, însă oboseala de la finele facultății nu este de neglijat. Sintetic, patru ani de facultate comprimați în patru ore de examen. 240 de minute decisive, 100 de grile”, marturisește avocatul. În tot

acest timp, a învățat sa-și învingă oboseala, sa-și depășească limitele și sa-și cultive răbdarea. ”Am descoperit ca, în ciuda temerilor, pot mai mult decât credeam. Dreptul te disciplinează, dar, mai presus de toate, te educa. Este o formă de autocunoaștere prin intermediul rațiunii”, spune Darius.

În perioada examenului de admitere în Barou, a simțit ca trăiește, pentru prima dată, o luptă cu el însuși. A fost un proces de metamorfoză, o confruntare între voința și teama, între efort și speranță. În cele din urmă, a reușit să depășească toate obstacolele, iar satisfacția de după examen nu a fost doar a reușitei profesionale, ci și a maturizării sufletești.

Recunoștința, spune acum **Darius-Alexandru Ghița**, rămâne constantă: „Rezultatul nu-mi aparține, cel puțin, nu în totalitate. Sunt suma contribuțiilor tuturor persoanelor care m-au format moral, spiritual și educațional. Sunt recunoscător oamenilor dragi, profesorilor și formatorilor care, de-a lungul timpului, m-au apretat și au avut grija să îndrepte cutele. Pregătirea pentru examenul de admitere începe încă din anul I, de aceea este important studiul constant. Perseverența este cheia. Recomandarea de capăt: găsiți raza de soare în furtună. Inevitabil, stresul este un factor pe care nu-l poți evita în acest demers, dar care poate fi comprimat la cele mai reduse proporții cu doza potrivită de efort, studiu și pauze”, spune tânărul intervievat de **BizLawyer**.

Despre anatomia examenului, Ghița explică lucid atât mecanica, cât și miza: e o probă de timp și acuratețe, construită pe întrebări care scanează toată materia și penalizează graba, rutina sau autosugestia. Stresul devine variabilă de lucru, nu un accident, iar „antrenamentul” ține de disciplină: recapitulări în straturi, simulări pe grile, revizuirii pe teme „alunecoase” și exersarea lecturii atente a fiecărei nuanțe din text. „Dificultatea examenului de admitere în barou rezidă în grilele care îți testează capacitatea de concentrare, atenția la detalii și, bineînțeles, cunoștințele. Din observațiile personale, acestea ating fiecare subiect, motiv pentru care este necesară cunoașterea în integralitate a subiectelor din lista publicată de UNBR. Este important să te ferești de gândurile negative și să te pregătești temeinic. Un asemenea examen îți testează nu doar capacitatea de memorare, ci și modul în care asociezi informațiile, reluând cele spuse în rândurile anterioare, este important să înțelegi instituțiile prin exemple”, nuanțează **Darius-Alexandru Ghița**.

Opțiunea profesională e limpede și fermă: „Cât privește profesia spre care m-am îndreptat, am ales să fiu avocat din dorința de a mă testa continuu. Îmi place să-mi depășesc constant limitele, iar ca aparator, ești pus într-o asemenea ipostază. Mereu mi-am dorit să fiu avocat și nu am oscilat între alte profesii”.

Iar „motorul” interior se sprijină pe valori clare: „Experiențele trăite m-au învățat că, indiferent de domeniu, cheia succesului stă în perseverență, în echilibru și în credință, în sensul cel mai profund al termenului. Credința nu doar religioasă, ci și credința în ideal, în vocație, în sine.”

Finalul e așezat, fără triumfalism, și proiectează un parcurs care se hrănește din aceeași disciplină și curiozitate cu care a început. Nu e o linie de sosire, ci o continuitate atent calibrată — o promisiune de consistență, nu de spectacol. „Drumul nu s-a încheiat. Continuă, firesc, cu aceleași principii și aceeași sete de cunoaștere care m-au însoțit dintotdeauna. Astăzi, privind în urmă, știu că fiecare etapă a fost necesară pentru a mă aduce aici, în punctul în care nu doar că știu cine sunt, dar și încotro merg.” În această cheie, direcția devine mai importantă decât viteza: investiția în lecturi, în exercițiul argumentului, în etica muncii promite nu doar rezultate punctuale, ci un nivel de lucru stabil, capabil să ducă presiunea dosarelor și responsabilitatea profesiei.

Darius-Alexandru Ghița este tânăr jurist care a pus, încă din liceu, fundația pe care își va construi cariera: competiții școlare, rezultate la olimpiade, studiu disciplinat, o pasiune reală pentru literatură, teologie și filozofie convertită în instrumente de înțelegere a dreptului, cercetare și publicistică academică în teme actuale, de la migrație la inteligența artificială, validări în concursuri specializate și un examen de admitere în profesie parcurs cu luciditate și curaj. Fără emfază, dar cu greutate. Este, în acest sens, povestea unei maturizări accelerate în care, cum spune chiar **Darius-Alexandru Ghița**, „adevaratul câștig e când informația nu te înalță, ci te smerește.”